

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

15. Quomodo Sueones Symonem Episcopum à finibus suis expulerint, & vltio diuina illius expulsionem subsecuta sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

miro opere, magisterio Domini Episcopi con-
 structa, vnà cum claustro Monasterij mirificè
 composito, igni succensa est. Ibi omnia quæ
 aut in Ecclesiasticis ministerijs, aut in alijs the-
 sauris & facultatibus habuerat, aut de præda-
 tione, aut igne, hostili impetu direpta sunt, vt
 quasi nudum eum dimitterent. quippe cum
 penè nihil exinde prius elatum sit, nec tunc
 quidem aliquid subuectum, nisi quod quisque
 casu arreptum aliquid secum exportare po-
 ruit, Dominus & Pater noster Sanctissimus
 nullatenus vel animo molestabatur, vel labijs
 peccauit; sed cum omnia ferè quæ ab initio
 Episcopatus sui congregauit, velut in momen-
 to perdiderit, illud Beati Iob sapius verbis
 replicabat: Dominus dedit, Dominus abstulit,
 sicut Domino placuit, ita factum est; sic no-
 men Domini benedictum.

CAPVT XV.

*Quomodo Sueones Symonem Episcopum à finibus suis
 expulerint, & vltio diuina illius expulsionem
 subsequuta sit.*

HIs itaque ita peractis, cum Dominus E-
 piscopus cum suis in multis esset præ-
 furis & calamitatibus, & Fratres congrega-
 tionis eius vnà cum sanctis pignoribus per
 varia loca circumeūdo huc illucq; vagarentur,
 & nulquam sedem haberent, contigit etiam
 diabolico instinctu, vt populus Sueonum fu-
 rore zeli accensus, præfatum Symonem Epi-
 scopum

copum insidiosè persequi cœperit; factum-
 que est vt ad domum in qua manebat, vnani-
 mâ conuentione pars quædam populi causâ
 direptionis irruerit & nepotem quidem ip-
 sius, Nithardum nomine, gladio peremerit,
 & odio Christiani nominis percussum, Dei
 vt credimus Martyrem fecerit. Ipsum verò
 cum cæteris qui simul aderant ligauerunt, &
 diripientes omnia quæ apud eos inuenire po-
 tuerunt, contumeliâ & opprobrijs affectos à
 finibus suis expulerunt. Quod tamen non
 Regio iussu factum; sed populari tantùm cõ-
 spiratione est factum. Diuinæ verò Maiestatis
 clementia hoc nequaquam inultum abire
 passâ est; sed omnes penè qui affuêre, quam-
 libet diuerso modo in paruo tempore puniti
 sunt. De quibus multa dici poterant; sed ne
 fastidium legentibus inferamus, vnus tantùm
 mentionem curauimus facere, vt qua pœna
 cæteri euindicati fuerint ex huius perditione
 patefiat. Quidam namque in terra illa potens
 extitit, cuius filius in eadem conspiratione cû
 alijs fuerat, & quæ sibi de spolijs inibi captis
 prouenerant, in domum patris sui contulit.
 Post quod factum cœpit illius substantia mi-
 nui, & pecora ac familia deperire. Ipse quo-
 que filius diuinâ vltione percussus interijt. Sed
 & vxor eius cum filio, non multo interiacente
 spatio, obiit. Cû itaque se, excepto vno filio
 paruulo, omnibus bonis suis defraudatum
 videret, cœpit miser Deorum iras expauescere,
 & quòd

*Nithardus
 Martyr.*

*Pœna perse-
 cutorum in
 Suedia.*

& quòd hæc omnia alicuius Dei offensionè
 pateretur mente tractare. Qua de re, sicut ibi
 moris est, quendam adiit diuinum, rogans,
 vt cuius Dei offensam haberet, & qualiter eū
 placare deberet, ipsi indicaret. Agens itaque
 ille quæ circa cultum huiusmodi obseruare
 solebat, omnes Deos illorum ipsi placatos esse
 respondit: Deum verò Christianorum illi
 omnimodis infensum. Christus, inquit, sic te
 habet perditum, & quia quodlibet eorum
 quod illi consecratum fuerat, in domo tua
 manet conditum, ideò venerunt super te om-
 nia mala hæc quæ passus es. Nec poteris ab his
 liberari, donec illud in domo tua manserit.
 Hoc ille audito, mente pertractans sollicità,
 quid illud esse posset, de filio suo recordatus
 est, quòd ex spolijs supradictis quendam librū
 in domum suam aduexerit. Qua de re horrore
 nimio perculsus, & quia Sacerdotis tunc inibi
 decrat præsentia, quid de eodem libro faceret
 omnimodis nescius, secum illum longiùs re-
 tinere nullatenus ausus est. Tandem vix re-
 perto consilio, in conspectu eum populi qui
 in eadem villa manebat attulit, & quæ passus
 sit retulit. Cum quæ te omnes ignaros consilij
 super hac re dicerent, & tale aliquid in domo
 sua recipere vel habere pertimescerent, ipse
 eum diutius apud se retinere obstupescens,
 honestè compositum ad quandam ligauit sæ-
 pem, denuncians vt quicumque vellet, eum
 inde sumeret, & pro reatu commisso Domi-
 no Iesu

*Liber sacer
 in persecu-
 tionis domo.*

ne Iesu Christo voluntariam satisfactionem
vovit. Quem librum quidam Christianorum
exinde sublatum in sua aduexit: Ex cuius ore
etiam ista cognouimus. Qui postea magnæ
fidei & deuotionis extitit, ita vt Psalmos apud
nos postea memoriter sine literis didicerit.
Taliter ergo & cæteri siue morte, siue peste,
& damno rerum suarum puniti sunt: & liqui-
dò omnibus patuit, quia Sanctum Dei Ponti-
ficem & suos inhonestè tractare & spoliare
præsumserant, grauissimam Domini nostri
Iesu Christi senserint ultionem

CAPVT XVI.

*De profectiōe Anachoreta Ardgarij ad Sueoniam, &
de fide Herigarj*

Post hæc itaque locus ille septem ferè an-
nis sine Sacerdotali fuit præsentia. Pro
qua re Dominus & Pastor noster Ansgarius
nimio mœrore anxius, Christianæ religionis
fidem ibi cœptam perire non sufferens, & ma-
ximè pro Filio suo, què supra memorauimus,
Herigario condolens, quendam Anachoretã
Ardgarium nomine, illas in partes direxit, &
vt specialius Ecclesiæ adhæreret præcepit.
Ipsa itaque illò adueniens, officiosè susceptus
est ab ipso Herigario, & Christianis qui ibi
aderant magnum suæ præsentia exhibuit gau-
dium. Cœperuntque sicuti primò egerant, ea
quæ Dei sunt deuotè quærere, & ritum Chri-
stianitatis lubenti animo custodire. Fidelissi-
mus vis

*Ardgarinus
Anachore-
ta.*